

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului :</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisurile nu se inapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiunile se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor :</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	---	---

MITROPOLIA

ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN ARDEAL,
BĂNAT, CRIȘANA ȘI MARAMURĂȘ.
— SIBIU. —

Nr. 359/1936 Sin. Ep.

Din îndurarea lui Dumnezeu :

NICOLAE,

dreptcredinciosul arhiepiscop al arhiepiscopiei de Alba-Iulia Sibiu și mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș;

VASILE,

dreptcredinciosul episcop al eparhiei Caransebeșului;

ANDREI,

dreptcredinciosul episcop al eparhiei Aradului, Ienopolei și Hălmeagului și al părților din Banatul Timișan;

NICOLAE,

dreptcredinciosul episcop al eparhiei Orăzii;

NICOLAE,

dreptcredinciosul episcop al eparhiei Vadului, Feleaclui și Clujului.

Iubitului cler și popor: Har și milă și pace dela Dumnezeu-Tatăl dela Domnul nostru Iisus Hristos.

Iubit cler și popor !

„Au fost în popor și proroci mincinoși, după cum și între voi fi-vor învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și tăgăduind chiar pe stăpânul celcei i-a răscumpărat, își vor aduce lor o grabnică petre”.

II Petru 2, 1.

Poporul nostru s'a născut deodată: *român și creștin*, fiind altoit din clipa zămislirii sale cu legea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Dovadă despre aceasta stă și faptul, că până când la toate celelalte popoare se poate arăta timpul ieșirii lor din păgânătate și al intrării lor în creștinătate, și se cunosc numele apostolilor cari le-au încreștinat, în istoria poporului român nu aflăm astfel de date, pentru că nouă chiar dela obârșia noastră ca popor ne-au fost așezate în leagăn și în suflet lumina lui Hristos și credința creștinească. Legea lui Iisus Hristos tâlcuită

Această scrisoare pastorală o vor citi P. C. Preoți din toate eparhiile sufragane ale mitropoliei noastre, înainte poporului în biserică, după ce cu o Duminică înainte vor vesti poporul ca să vină în număr cât mai mare pentru a o asculta.

în limba noastră a devenit pentru noi „*legea românească*“. Ea a fost puterea cerească ce ne-a legat de acest pământ pe care au trăit dela început înaintașii noștri și peste care ca niște puhoaiie au trecut atâtea alte neamuri hrăpărețe. Ele s'au scurs ca apa, iar poporul nostru a rămas ca stânca neclintit. În istoria noastră s'au împlinit cuvintele Mântuitorului: „*Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul*“ (Mat. 5, v. 5) și: „*Celce crede în mine are viață veșnică*“ (Ioan 6, v. 47).

Bunătatea și noblețea poporului nostru în tot trecutul lui s'a vădit și în aceea că el nu s'a făcut vinovat de prigonirea celor de altă credință religioasă, de vărsare de sânge, de pângăriri și de dărâmări de biserici, de desgroparea sau de necinstirea morților altor neamuri. Ci poporul nostru având în față pilda Mântuitorului a știut să sufere cu încredere în Dumnezeu toate nedreptățile, iar Dumnezeu a răsplătit răbdarea lui cu împlinirea visului său de veacuri, cu adunarea tuturor fiilor neamului într'o țară frumoasă și binecuvântată cu toate darurile. N'avem noi, ca popor, o mai mare datorie de împlinit pe această lume decât aceea ca să ne păstrăm țara întreagă și libertatea noastră în cuprinsul ei, apărându-i granițele, câștigate cu atâtea jertfe de sânge, împotriva oricui ar îndrăzni să le atace.

Drept aceea, după înfăptuirea unității noastre politice-naționale toate gândurile bunilor români se îndreaptă de 17 ani spre fericirea țării și spre statornicirea ei pe veci în hotarele de astăzi. Hotărârea aceasta, care este a neamului nostru întreg, o dovedește mai bine — între alte multe înfăptuiri — și mulțimea mare de lăcașuri dumnezeiești ce se ridică de sârg împânzind tot cuprinsul țării. Ele sunt dovada că poporul nostru vrea să rămână și pe mai departe credincios predaniilor sale din trecut și că nu crede în putința altei fericiri decât aceea care isvorește din ascultarea de evanghelia Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și din povățuirea pe drumul unei vieți creștinești curate.

Dar în hotarele țării noastre, iubiții Noștri fii sufletești, s'a adunat în timpul din urmă și multă neghină adusă de vânturi, oameni cari nu au același crez cu noi, cari nu au îngropați în pământul țării părinți și strămoși și nu se simt deci legați de el cum ne simțim noi. Aceștia, sprijiniți de alți semeni de ai lor de peste hotare, au început să propovăduiască și la noi învățături străine de sufletul nostru, rătăcirii cari duc popoarele la pierzare, cum este *rătăcirea comunismului*, care prin cuvinte înșelătoare făgăduiește a aduce raiul pe pământ. Prețul acestui raiu ar fi: să răsturnăm prin volnicie actuala așezare de stat, să deslănțuim războiul dinlăuntru, ucigând frate pe frate, și să prefacem în cenușă bisericile alungând pe Dumnezeu din lume și religia din suflete.

Nu s'a pomenit pe lume o mai grozavă rătăcire și o mai mare erezie, decât aceasta a comunismului, care ca o fiară sălbatică pândește să se arunce asupra tuturor popoarelor. Pilda vie a prăpădului și a pustiirii ce este în stare să le răstoarne asupra popoarelor rătăcirea și erezia comunismului, o vedem sub ochii noștri în două colțuri ale Europei la două popoare mari creștine: de ani de zile în Rusia și acum mai pe urmă în Spania.

Apostolii urii au deslănțuit în aceste două țări cel mai groznic măcel între oameni. Cine n'a auzit la timpul său de milioanele de oameni măcelăriți în Rusia, unde astăzi domnește tăcerea morții și cea mai cumplită prigoană, și cine nu citește mereu despre fapte de cruzime nemaipomenită din Spania, unde viața de om nu mai are nici un preț, unde toată civilizația de veacuri se prefacă zilnic în ruine și unde, la sfârșitul cruntului războiu de acum dintre frați, totul va trebui clădit iarăși din temelie? Și toate acestea pentruce? Fiindcă învățătura comunistă știe să răscolească toată patima rea din om. Ea întunecă mințile și pune stăpânire pe partea animalică din om. Și doar, cât e de ușor să răscolești patima în om și ce greu e să o potolești, apoi să repari toată stricăciunea făcută în timpul cât și-a pierdut mințile!

Domnul nostru Iisus Hristos a prorocit vremurile ce le trăim acum. El a zugrăvit cu culori vii persoana lui Antihrist care se va arăta în lume în toată puterea lui. Antihrist nu e numai o singură ființă diavolească, ci este acel duh vrăjmaș, care s'a arătat oarecând în persoana ucigașului de frate Cain, în persoana lui Irod, a lui Iuda, iar astăzi se înfățișează lumii în forma comunismului.

Care e acea învățătură înșelătoare cu care comunismul, ca oarecând șarpele în raiu, ispitește lumea? El pretinde că omul nu e decât trup, lipsit de suflet, și toate trebuințele omului s'ar fi oprind la: mâncare, beutură, îmbrăcăminte și adăpost. Dincolo de moarte — așa zic prorocii cei mincinoși ai bolșevismului — nu mai e nimic, totul e aici pe pământ. Pentru a face pe om fericit — spun ei — bunurile pământești trebuie comunizate, adică averea particulară, pământul și casa și ceace ai în cuprinsul gospodăriei tale să le iee statul și să fie ale lui, iar societatea omenească să fie prefăcută într'o grămadă de oameni, în care omul singuratic dispăre, cu drepturile și dorințele lui. Viața aceasta de cireadă e idolul căruia îi slujesc toți prorocii comunismului. Este limpede că învățătura aceasta pregătește omului cea mai neagră robie, din care dânsul după atâtea lupte de veacuri purtate în numele și cu lumina evangheliei lui Hristos, a reușit să scape.

Nu e greu să recunoaștem că această învățătură fără Dumnezeu izvorește din cea mai oarbă necredință și e culmea rătăcirii, care duce la îndobitocirea omului, făptura cea mai aleasă din lume, creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Pentru a înșela lumea, comuniștii nu se sfiesc să afirme că germenele învățaturii lor s'ar cuprinde chiar în evanghelia Mântuitorului nostru. Aceasta e însă o schimonosire a adevărului, căci Mântuitorul n'a venit în lume să răstoarne prin revoluții sângeroase rânduiala obștească, ci a venit să îmblânzească inimile, să împace pe om cu Dumnezeu și cu semenii lui. Mântuitorul ne-a vestit întreg adevărul, arătându-ne că ținta cea din urmă și cea mai înaltă a vieții noastre nu este aci pe pământ, ci dincolo, în viața cea veșnică, alături de Tatăl nostru cel ceresc. În lumina creștinismului noi știm că suntem călători aci pe pământ unde „nu avem cetate stătătoare, ci o căutăm pe ceace va să fie” (Evrei 13 v. 14), deci și bunurile pământești le stăpânim ca niște ispravnici vremelnici ai lui Dumnezeu, având să-I dăm seama de felul cum le-am întrebuințat. Grija noastră cea de căpetenie trebuie să fie grija pentru sufletul nostru, care e comoara cea mai scumpă ce ne-a încredințat-o bunul nostru Părinte ceresc și cu care putem intra în viața cea veșnică. A ne lega sufletele numai de bunurile acestei vieți și a uita viața cea veșnică ce ne așteaptă, înseamnă a ne perde sufletul, care este mai de preț decât toate bogățiile lumii. De aceea zice Mântuitorul: „Ce va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va perde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?” (Mat. 16 v. 26.)

Nu e deci o nebunie a crede că fericirea o putem găsi numai în bunurile lumești și că pentru comunizarea lor trebuie să recurgem la vărsare de sânge, la teroare și silă? A văzut cineva vreodată: o virtute născută din păcat, sau o fericire plămădită din ruină, sânge, moarte și blestem?

Domnul nostru Iisus Hristos nu învață pe oameni să disprețuiască bunurile materiale ori chiar să se lapede de ele, fiindcă ar fi ele în sine rele și păcătoase. Aceasta nu! — căci bunurile materiale sunt de Dumnezeu făcute și-i sunt date omului ca să-i fie de folos pentru susținerea vieții și pentru înfăptuirea scopurilor celor mai înalte, în legătură cu desăvârșirea lui. Dar Domnul nostru Iisus Hristos învață pe oameni să se ferească de ispitele spre lăcomie, spre furt, spre nedreptate, spre răpire, spre asuprire și nemilostenie, spre răsbunare și spre alte păcate întru câștigarea și folosirea bunurilor materiale. Urmând Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca niște urmași ai apostolilor Lui în slujba mântuirii sufletelor, Vă învățăm și Noi, iubiții noștri fii sufletești, să țineți la moșiile Voastre și să nu le vindeți străinilor, ci să le sporifiți cu munca Voastră cinstită; să țineți la casele

Voastre, la familiile Voastre și la familia cea mare a neamului nostru și la pământul românesc — dar pe toate să le chivernisiți în duhul credinței în Dumnezeu și având pururea înaintea ochilor Voștri ținta cea din urmă a vieții omenești, care este la Dumnezeu.

Mai presus de toate Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos așază *porunca cea mare a iubirii*, singura care este în stare să clădească fericirea între oameni, pacea, ordinea și buna înțelegere în societatea omenească.

Pentru înfăptuirea acestei împărății a iubirii între oameni a lăsat Mântuitorul în lume Biserica Sa, trupul lui Hristos, ale cărui mădulare suntem noi fieștecare. Și precum în trup mădularele îngrijesc unele de altele sprijinindu-se, așa și în societatea creștinilor dragostea ce-i leagă pe toți poartă grijă de fiecare. Numai prin legătura aceasta a iubirii și prin puterea ei se pot înfăptui lucruri trainice și în viața popoarelor și a statelor, iar nu prin urare o propoveduiesc învățătorii mincinoși ai comunismului. „*Căci dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, dar pe fratele său îl urăște: mincinos este. Pentru că celce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut, nu poate să-l iubească*“ (I. Ioan 4, v. 20).

De sigur că societatea omenească n'a ajuns la desăvârșirea morală, cerută în evanghelia lui Hristos. Dar pentru aceasta nu-i de vină sfânta evanghelie, ci sunt de vină oamenii cari nu ascultă de ea, ci o calcă și nesocotesc. Și cele mai înaintate popoare creștine se găsesc încă la începutul alfabetului întru învățarea și mai ales întru împlinirea evangheliei Domnului Iisus Hristos. De aici urmează că această sfântă evanghelie nu e un lucru învechit, ci *ei îi aparține viitorul*. Încă mult au de învățat oamenii și popoarele dela ea. Aluatul evangheliei dospește omenirea de aproape 2000 de ani, dar vremea coacerii e în mâna lui Dumnezeu care conduce lumea după planul Său, necunoscut nouă oamenilor.

Mântuitorul a venit în lume nu ca să prefacă pietrele în pâini, ci ca să întemeieze în ea împărăția lui Dumnezeu, acea împărăție care ia ființă înlăuntrul omului și de acolo se revarsă în afară în fapte și orândueli potrivite voinței lui Dumnezeu. Dacă ținem seama că noi oamenii n'avem nimic ce să nu fi primit dela Dumnezeu, vom înțelege cât de adevărate sunt cuvintele Mântuitorului: „*Nu duceți grijă spunând: ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduesc păgânii; știe doar Tatăl vostru cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâiu împărăția și dreptatea Lui, și acestea toate se vor adăoga vouă*“ (Mat. 6, v. 31—33). Iar „*împărăția lui Dumnezeu nu este de mâncare și beutură, ci dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfânt*“ (Romani 14, v. 17).

Celce deslănțue patimile omenești și „*scoate sabia, de sabia va pieri*“ — a zis Mântuitorul. Nu vedem cum se dovedește și acest adevăr în cele petrecute în Rusia, unde de curând 16 din conducătorii de eri ai comunismului au pierit de aceeași soartă pe care dâșii au pregătit-o altora? Oare nu sunt trecuți prin sabia în Spania ceice au deslănțuit nebunia comunismului? Dar înzadar au sfărâmat comuniștii statuele lui Hristos, căci numele Lui nu l-au putut scoate din inimi, iar glasul Lui îl auzim de peste veacuri spunându-ne: „*Nu vă temeți de ceice ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă; temeți-vă mai curând de acela care poate și sufletul și trupul să le piarză în Gheena*“ (Mat. 10, v. 28).

Dacă societatea omenească mai suferă de rele, acestea trebuiesc îndreptate nu cu forța și silnicia, ci prin traducerea în viață a poruncilor lui Hristos despre dragoste și dreptate. Numai evanghelia lui Hristos poate instăpâni în suflete pacea, singura care dă trăinicie și păcii din lume.

Fiii neamului nostru să tragă toate învățămintele din cele petrecute la alte popoare și să nu se lase ademeniți la fapte ce samănă jale în lume. Să nu-și plece urechea la învățăturile nelegiuite ale comuniștilor, aducându-și aminte

de cuvintele sf. apostol Pavel: „Chiar dacă noi înșine sau un inger din cer ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v'am vestit-o, să fie anatema!” (Gal. 1, v. 8).

Dragi fii ai neamului nostru! Nu ascultați de șoaptele învățătorilor mincinoși și de îndemnurile lupilor îmbrăcați în piele de oaie. Aceștia se ascund printre muncitorii din fabrici și diferitele ateliere, răspândesc vorbe pe șoptite la urechile creștinilor noștri, întră în sectele cari atacă credința și biserica noastră, răspândesc pretulindenea neîncredere în statul nostru, folosesc cu violențe nemulțumirile cari sunt legate de criza grea prin care trece lumea întreagă, trimit în toate părțile gazete și tipărituri pline de otravă și toate le fac cu gândul să răstoarne ordinea din țară și apoi să dea năvală asupra ei, ca să o stăpânească. Ori unde ați întâlni oameni cu mintea tulburată de rătăcirea bolșevică, Voi să-i arătați pazuicilor ordinii din statul nostru și să nu vă întovărășiți cu ei. Ci umblați pe calea înțeleaptă a părinteștilor datini, pe care Vă povățuește, cu iubire de mamă, sfânta noastră Biserică ortodoxă.

Iubiți-Vă neamul din care faceți parte și pe care milostivirea Părintelui cere să-l aducă în staulul cald al aceleiași Patrii.

Iubiți-Vă pământul care adăposteste oasele scumpe ale părinților Voștri și fiți gata în orice clipă să Vă dați viața pentru apărarea lui.

Fiți cu credință neclintită față de *M. S. Regele Carol II*, pe care bunul Dumnezeu l-a rânduit să ne fie cărmuitor înțelept și plin de iubire.

În această dragoste și credință față de Dumnezeu, față de Patrie și față de Rege să Vă creșteți și scumpele Voastre odrasle. Căci întru creștineasca și româneasca lor viețuire Vă veți binecuvânta de către Tatăl cel din ceruri.

La sfatul ce l-am ținut împreună în Sibiu, la scaunul sfintei noastre mitropolii, Noi părinții și păstorii Voștri duhovnicești, în dragostea ce o purtăm în inimile noastre către Țară, Neam, Rege și Biserică, și cu purtarea de grijă ce o avem către mântuirea sufletelor Voastre, am hotărât să Vă trimitem aceste învățături și povețe. Noi avem încredere în înțelepciunea dreptcredinciosului nostru popor și știm că nu-și va deschide urechile și sufletul spre învățăturile pierzătoare ale pro-rocilor mincinoși din zilele noastre, dar am voit să Vă aducem aminte de cuvântul apostolului: „Voi, iubiților, acestea mai înainte știind, păziți-vă, ca na cu înșelăciunea celor fărădelege fiind strămutați, să cădeți dela întărirea voastră. Ci să creșteți întru harul și cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos”. (II Petru 3, 17—18).

Pe lângă acestea, împărtășindu-Vă arhierestile Noastre binecuvântări, am rămas

Sibiu, la 22 Septembrie, anul Domnului 1936

ai Voștri ai tuturor de tot binele voitori

NICOLAE

arhiepiscop și mitropolit

VASILE

Episcop al Caransebeșului

ANDREI

Episcop al Aradului

NICOLAE

Episcop al Orăzii

NICOLAE

Episcop al Clujului

Vizitațiunea canonică la parohiile din Banatului iugoslav.

Duminecă în 27 Octomvrie se săvârșește sf. Liturghie în biserica din Vârșeț. Prea Sfinția Sa părintele episcop Vasile nu întrelasă momentul de a nu explica pericopa din sf. evanghelie, îndemnând pe toți cei prezenți să păstreze strânsă și caldă legătura cu Biserica strămoșilor, singura noastră ocrotitoare între orice împrejurare.

La ora 11 a. m., cu toată ploaia torențială ce alunga pe călători, P. S. Sa însoțit de suită și de P. On. D. protopresbiter tractual Traian Oprea, în două automobile, pornește în misiionadă amăsurat programului fixat.

Pe la poalele „Culei Vârșetului“ străbatem în comuna *Marcovăț*.

Aci, la marginea comunei, autoritățile comunale salută pe Arhiepiscopul în numele administrației. Un grup de cântăreți, frumos împodobiti întovărășesc automobilele pe strada principală decorată cu covoare, ca de sărbătoare. În fața bisericii noul preot I. Spăriosu întâmpină pe Prea Sfinția Sa cu sf. Cruce și sf. Evanghelie. După o scurtă rugăciune, P. S. Sa își mărturisește bucuria acestor zile solemne în care nemijlocit poate povățui pe fiii Săi suflatești rămași peste hotare. Mare a fost această bucurie a Arhipăstorului nostru, văzându-și împlinită dorința ce-L frământa încă dela alegerea Sa de episcop, să-și îmbărbăteze pe fiii Săi din țara vecină. Cunoscând dinainte situația credincioșilor, din tablourile prezentate de protopopul tractual, Prea Sfinția Sa, cu sfaturi părintești îndeamnă credincioșii să se ferească de relele sociale, ce rod la temelie neamului românesc.

Corul, sub conducerea învățătorului Gh. Nicolaeviciu și fanfara condusă de inv. N. Mioe au ridicat solemna nimbul acestui praznic bisericesc și național, anunțat prin bubuituri de treascuri.

S'a luat apoi masa la casa ospitalieră a Dlui inginer agronom, român, Ilie Moise, ce administrează domeniul marelui proprietar Uzelaț.

Srediștea mică. După câteva peripeții obvenite pe drumul greu de străbătut, ce șerpuește printre dealurile Vârșetului, ne apropiem de Srediștea mică (Pârneaura), cunoscută ca un loc vechiu de pelerinaj. În cântece de cor, în sunete de fanfară și în însuflețirea unui grup de călăreți sosim în fața sf. biserici, unde P. S. Sa este întâmpinat de tânărul preot V. Serafin, profund emoționat de însemnătatea acestor clipe.

P. S. Sa, binecuvântând poporul întră în sf. biserică, iar după rugăciunea de mulțumită, în cuvinte pline de avânt îmbărbătează fiii suflatești, spre o viață curată, creștinească, încredințându-i de grija părintească ce li-o păstrează de o potrivă, tuturor credincioșilor.

Jamul-mic. La marginea comunei dinspre Srediștea mare, în fața unei părți de verdeață, Arhiepiscopul este întâmpinat de dl. notar Perici și autoritățile comunale.

În marșuri puternice, naționale, executate de tânării fanfariști, de sub conducerea Dlui P. Măceș, mergem până la biserică.

În ovațiunile puternice ale locuitorilor, P. S. Sa întră în sf. biserică.

Se înalță rugăciunea de mulțumită, dând răspunsurile Corul de sub conducerea Dlui S. Petrică. P. S. Sa explică credincioșilor, care este scopul adevărat al vieții pământene, după care trebuie să râvnească tot sufletul creștinesc. Cu exemple din viață arată ce urmăresc sectarii puși în serviciul dușmanilor noștri, cari țintesc la destrămarea noastră ca neam.

Părintele C. Jdic, profund impresionat talmăcește bucuria credincioșilor săi, pentru grija părintească a Arhipăstorului, Celce vine cu merinde duhovicescă la fiii îndepărtați.

După ce P. S. Sa vizitează cele sfinte din sf. Altar, se face revizia oficiului parohial la locuința preotului. Fiind terminat programul pentru ziua întâiu, ne reîntoarcem la Vârșeț, unde rămânem peste noapte.

(Urmează)

Echipa Monografică

a Institutului Social Banat-Crișana din Timișoara la Pojejena-de-jos. — P. S. Sa Episcopul Vasile binecuvintează și încheie personal lucrările Echipii într'o atmosferă sărbătorească

(Continuare).

Duminecă, 30 Aug. c., după sf. Liturghie a avut loc în parc serbarea de încheiere a lucrărilor echipei. A vorbit d. președinte Groșoreanu, mulțumind în termeni prietenoși sătenilor și conducătorilor lor pentru primirea frățească și pentru concursul dat echipei întru realizarea scopului său, de a da impuls nou vieții românești din Pojejena-de-jos. D. secretar, avocat Negru, a citit darea de seamă asupra lucrărilor echipei, arătând că printre alte deziderate ce vor trebui să se îndeplinească, Institutul va interveni la cei în drept ca să se trimită de urgență în comună un medic, care să salveze viața și sănătatea locuitorilor de plaga sifilisului. Păr. M. Șora a citit raportul secției cultural-religioase, iar d. jud. Jivan pe cel al secției juridice, cu remediile preconizate.

Rapoartele au fost primite cu urale din partea poporului, adunat în mare număr, spre a face o caldă manifestație de simpatie și recunoștință celor ce li-au adus leacuri de tămăduire suflatească și trupească, cuvinte înțelepte de îndrumare și îmbărbătare.

Institutul nu s'a mulțumit numai cu atât. A ținut să lase și sub altă formă, mai senzibilă, amintire despre

coborîrea echipei sale în această comună. Astfel, d. președinte a împărțit sătenilor 20 bucăți portretul format mare al M. Sale Regelui Carol II, 500 exemplare cărți de lectură cuprinzând cunoștințe folositoare, potrivite înțelegerii și nevoilor lor, 30 bucăți perii de dinții, 10 bucăți perii de varuit, 4 premii de câte 300 Lei familiilor cu mai mulți copii și 4 capre cu lapte la 4 văduve sărace, bolnave și cu copii; iar școalei și Căminului cultural li s'a lăsat câte o bibliotecă. Marți cu ocaziunea venirii P. S. Sale Episcopului Vasile s'au mai distribuit 4 biblîi, 30 cărți de rugăciune, 100 iconițe sfinte în stil ortodox bizantin și 70 cruciulițe de metal.

După împărțirea darurilor, întreaga asistență s'a îndreptat spre localul școlii primare, spre a vizita expoziția de țesături și cusături românești și de unelte casnice vechi, aranjată cu un rafinat gust artistic de către dna Dr. Secoșan și dșoara prof. Chișozan. Aici au mai fost expuse și sutele de fotografii luate în comună de d. Dr. Nerva Drăgan, dl. Ionescu contabilul și casierul echipei, fișele completate de monografiști, graficele și diagramele colorate, referitoare la populația comunei după naționalitate și confesiuni, la situația economică și harta topografică a comunei.

Institutul care, precum am amintit, stă pe baze de principii creștine și apreciază puterea tainică și eficiența a credinții religioase întru regenerarea vieții sociale și naționale românești, a ținut să încoroneze lucrările echipei monografice prin ridicarea a trei Troițe, singurele cari vor perpetua amintirea trecerii ei prin această comună și cari vor grăi poate veacuri de-a-rândul că Românii prin acest semn au învins recâștigându-și libertatea națională și reîntregirea hotarelor, și că numai prin cinstirea acestui semn al biruinții creștine Neamul nostru își va putea menține independența și intangibilitatea fruntariilor trase cu sânge.

Pentru a se da momentului ridicării acestor sfinte troițe proporțiile unui eveniment rar și de epocală importanță în viața satului, mai cu seamă azi, când închinătorii Crucii și străjerii culturii și ai civilizației sufăr în Rusia și Spania comunistă cea mai cruntă perzecuție din câte a încrestat istoria, d. președinte Groșoreanu a invitat pe P. S. Sa Episcopul Vasile al Caransebeșului, spre a-le sfinți și împărtași binecuvântările Sale arhieresti asupra lucrărilor echipei, dând astfel cea mai luminoasă dovadă tuturor aventurierilor iudeo-marxiști, subminătorii ideii de ierarhie, ordine și dreptate socială, că Neamul nostru românesc voește să trăiască în spiritul tradițiilor strămoșești, cinstindu-și, iubindu-și: Biserica, Regele și Patria.

Prea Sfinția Sa — Care de-altfel a urmărit îndeaproape și cu mult interes lucrările echipei, desfășurate într'o parohie aparținătoare jurisdicțiunii Sale bisericesti, — a primit cu deosebită bucurie invitația, anunțându-și sosirea în Pojejena-de-jos, pentru marți, 1 Sept. orele 9 dimineața.

Vestea venirii Prea Sfinției Sale în această comună, în care poate n'a mai călcat picior de vladică român, a fost primită cu nestăpânită bucurie de toți dreptcredincioșii din Pojejena și jur. Primăria a luat întinse măsuri pentru primirea sărbătorească a înaltului Ierarh, atât de dorit și mult așteptat. În ziua sosirii întreaga comună a îmbrăcat haina zilelor mari. Străzile împodobite cu verdeață, ferestrele caselor și gardurile acoperite cu covoare naționale au dat întregului sat o înfățișare pitorească, ca 'n povești.

(Urmează)

Gh. Cotoșman.

Predică

la Nașterea Născătoarei de Dumnezeu.

Iubiții mei fii sufletești!

După o duhovnicească și creștinească pregătire iată-ne că am ajuns cu ajutorul milostivului Dumnezeu să prăznuim — cu creștinească bucurie — Nașterea Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria.

Fiindcă m'a învrednicit bunul Dumnezeu ca să slujesc astăzi și să mă rog pentru voi la acest sfânt altar, și fiindcă ați venit astăzi într'un număr așa de mare la sfânta Biserică, îmi permit ca în legătură cu fericitul eveniment al zilei ce prăznuim, să vă întretin câteva momente cu smeritul meu cuvânt.

Iubiții mei fii sufletești!

Protopărinții neamului omenesc Adam și Eva, amăgiți fiind de diavol s'au făcut vinovați de păcatul neascultării față de Dumnezeu, Făcătorul lor.

Acest păcat, numit original, strămoșesc, sau păcatul lui Adam, noi toți îl moștenim prin naștere după cum ne arată aceasta și împăratul David când zice. „Că iată întru fărădelegi m'am zămislit și în păcate m'a născut maica mea“ (Ps. 50.6), iar urmările lui triste și dezastruoase le descrie lămurit apostolul Pavel prin cuvintele: „Precum printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa întru toți oamenii moartea a intrat pentrucă toți au păcătuit“ (Rom. 5.12).

Deci: „Prin neascultare s'a supus omul durerilor, boalelor, patimilor și în urmă a căzut în moarte“ (S. Teofil Antiohianul).

Dar milostivul Dumnezeu nu voește moartea păcătosului, ci să se întoarcă păcătosul dela calea sa și să fie viu (Ezechiel 33.11) și deaceia zice prin Ieremia prorocul (1.3): „Întoarce-te la mine și eu te voi milui“.

N'a lăsat Dumnezeu ca neamul omenesc să piară în pedeapsa meritată. N'a lăsat Dumnezeu ca făptura mânelor sale să fie în veci muncită de diavol. N'a lăsat pe omul căzut în păcat, în blăstămii morții temporare și nici al celei vecinice, ci a trimis în lume pe Fiul său, Unul născut, ca să mântuiască lumea printr'ansul. Acest Fiu al lui Dumnezeu, „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“ este Domnul nostru Iisus Hristos: „Carele pentru noi oameni și pentru a noastră mântuire s'a pogorât din ceruri, și s'a întrupat dela Duhul sfânt, și din Maria Fecioară, și s'a făcut om“. (Simbolul niceo-constantinopolitan).

Iată cum nașterea prea Curatei Fecioare Maria — ce prăznuim astăzi — se face începutul lucrării de mântuire a neamului omenesc. Iată taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută cum prin Fecioara Maria celor de pe pământ s'a arătat. Pentru aceasta Biserica și întreaga creștinătate, plină de recunoștință către Cea mai cinstită decât Herovimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, cu cântări de laudă o mărește astăzi zicând: „Nașterea ta de Dumnezeu Născătoare Fecioară bucurie a făcut la toată lumea“. (Troparul) pentrucă: „Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin Celce s'a întrupat din tine iadul s'a robit, Adam s'a chemat, blăstămii s'a pierdut, Eva s'a slobozit, moartea s'a omorât, și noi am înviat“. (Stihira Născ. după evanghelia utreniei).

Prin călcarea poruncii lui Dumnezeu în pământ ne-am întors, iar prin Fecioara Maria — scuturând stricăciunea morții — la cer de pe pământ ne-am înălțat.

(Urmează).

Pr. Ilie Sîrbu.

ȘTIRI

Hirotonire. Prea Sfinția Sa a binevoit să hirotonească zilele acestea pe candidatul Ioan Nimu, ales preot-capelan în Hezeriș.

Ziua nașterii M. S. Regelui s'a serbat și în orașul nostru cu multă solemnitate. În catedrală s'a oficiat un serviciu religios de mulțămire, de către un sobor de preoți, în prezența autorităților civile și militare. Prea Sfinția Sa, deși ușor suferind, însuși a oficiat la capela episcopoească slujba cu rugăciune pentru sănătatea iubitului nostru Suveran.

Donațiune. Pentru capela episcopoească a donat părintele Ilie Jureacu din Plugova un chivot artistic lucrat de însuși sfinția sa. Darul valorează circa 4000 lei, dar mai mult decât aceasta valorează atenția preotului pentru care are mulțumirile Prea Sfințitului nostru Episcop și ale tuturor acelora cari ne bucurăm văzând asemenea fapte!

Asociația clerului „Andrieu Șaguna” din Ardeal își ține Congresul său din acest an în ziua de 3 Noemvrie 1936, în Turda. În numărul viitor publicăm pe larg ordinea de zi a congresului.

Parastas. Familia adânc îndoliată Dr C. Corneanu a făcut sâmbăta trecută parastas pentru pomenirea doamnei Otilia Dr Corneanu. În numărul viitor se va publica o dare de seamă mai amănunțită despre acest parastas.

Responsabilitatea epitropilor parohiali. În procesul dela judecătoria rurală Făget al comunei noastre bisericesti M., intentat contra fostului ei epitrop, pentru estradarea capitalului, drept excedent bugetar, ce nu l-a putut vărsa cu ocaziunea predării gestiunii epitropiei sale, atât judecătoria rurală Făget, cât și tribunalul Lugoj, primind argumentarea juridică a comunei bisericesti, că în speță fiind vorba de un *depozit iregular*, a respins cererea epitropului pârât, prin care invoca aptitudinea sa de a beneficia de prevederile legii pentru lichidarea datorii agricole și urbane din 7 Aprilie 1934. În consecință l-a obligat la plata integrală a excedentului bugetar, rezultat în gestiunea sa.

† **Filip Voina.** Venerabilul nostru preot din Jitini a trecut la cele eterne în frumoasa vârstă de 80 ani, și după un serviciu preoțesc de peste jumătate de veac. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

S'a pus sub tipar și va apare în curând

Calendarul Românului

pe anul 1937

cuprinzând un bogat și variat conținut literar.

Librăria Diecezană, Caransebeș.

Congresul Frației Ortodoxe Române

Comitetul Central — având binecuvântarea arhierescă — invită pe membrii asociației cum și pe toți bunii ortodocși la

al III-lea congres general,

care va avea loc la **Arad, în zilele de 24, 25 și 26 Octomvrie 1936, în Palatul Cultural,** cu următorul

PROGRAM:

Ziua de 24 Octomvrie.

- Ora 7 p. m. a) Slujba privegheții și b) mărturisirea membrilor.
Ora 9 p. m. Ședința Consiliului general al asociației în localul Primăriei.

Ziua de 25 Octomvrie.

- Ora 9 a. m. a) Liturghie arhierescă în Catedrală cu chemarea Duhului Sfânt.
b) Cuminecarea membrilor.
Ora 11 a. m. Deschiderea Congresului general în Palatul Cultural.
a) Cuvântarea Președintelui.
b) Cuvântul I. P. S. Ierarhi.
c) Salutul autorităților, al asociațiilor religioase și culturale românești.

- Ora 1 p. m. Masă frățească.
Ora 4 p. m. Ceremonia sfințirii crucii dela mormântul lui Vasile Goldiș.
Ora 6 p. m. Conferința dlui Nichifor Crainic: „Ortodoxia, concepția noastră de viață” — în Palatul Cultural.
Ora 9 p. m. Concert religios dat de corurile din Arad în Teatrul orașului cu concursul maestrului N. Folescu dela Opera din București.

Ziua de 26 Octomvrie.

- Ora 9¹/₂ dim. Liturghie arhierescă în Catedrală.
Ora 11¹/₂ dim. Ședința II. a Congresului general.
a) Raportul secretarului general.
b) Modificarea art. 22 din Statute.
c) Propuneri eventuale (ce trebuie prezintate în scris comitetului central cu 8 zile înainte de Congres).
d) Votarea Moțiunii.
e) Închiderea Congresului.

În vederea actului solemn al împărtășirii cu sf. taină a cuminecăturii, membrii asociației sunt rugați a veni de acasă pregătiți sufletește.

Direcțiunea generală C. F. R. a fost rugată să ne acorde și de astădată reducerea de 75% pe toate liniile și la toate trenurile. Rezultatul se va publica prin ziare.

Pentru încartiruire și masa frățească, participanții se vor adresa dlui *Iosif Moldovan*, președintele F. O. R. Arad, strada Meșianu 16.

Cluj, la 24 Septemvrie 1936.

Secretar general:

I. Mateiu

Președinte:

Sextil Pușcariu